

A1.

A) Πεδινοί: Σελ. 77 « Μέσα στην ... μικροκαλλιεργητές»

B) Ομάδα Ιαπώνων : Σελ. 86 «Το μοναδικό ... το 1908»

Γ) Λαϊκό Κόμμα: Σελ. 93 «Σοβαρότερη ... στους Φιλελευθέρους»

A2.

A. Σωστό

B. Λάθος

Γ. Λάθος

Δ. Σωστό

Ε. Λάθος

B1.

Σελ. 26

«Το πιστωτικό ... ομάδων» (Προαιρετικά μέχρι Σελ.27: «...διαδικασίες»)

B2.

Σελ. 104

« Στην πολιτική πρακτική ... παράταξη»

Γ1.

A) Σελ. 53

“Το 1927...1929”

B) Σελ.54

“ Οι προσπάθειες...θετικά στοιχεία”

Σημείωση : Η αναφορά στη μέθοδο του "κλήρινγκ" κρίνεται προαιρετική και είναι δυνατόν να γραφθεί ακόμα και περιληπτικά εν είδει περαιτέρω σχολιασμού ως προς τις επιπτώσεις της κρίσης στο διεθνές εμπόριο και τις διεθνείς συναλλαγές.

Παρατηρήσεις:

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

- Επιβεβαιώνεται η λειτουργία του νέου κεντρικού τραπεζικού συστήματος στη χώρα στις 14 Μαΐου 1928. Με την έναρξη της λειτουργίας της εφαρμόστηκε στην χώρα ο κανόνας του χρυσού συναλλάγματος, με τον οποίο η ελληνική δραχμή συνδέθηκε με την αγγλική λίρα. Πιο συγκεκριμένα η Τράπεζα της Ελλάδος έδινε τη δυνατότητα στους πολίτες να μετατρέψουν τις δραχμές σε λίρες, με κάποιους βέβαια περιορισμούς. Με βάση αυτή τη νέα δυνατότητα η νομισματική κυκλοφορία και η προσφορά χρήματος εξαρτιόταν από τις διακυμάνσεις των εξωτερικών συναλλαγών της χώρας.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

- Από τον Σεπτέμβριο του 1931 μέχρι τον Απρίλιο του 1932 η ελληνική κυβέρνηση και η Τράπεζα της Ελλάδας δεν κατάφεραν να αποτρέψουν την ελεύθερη μετατρεψιμότητα της δραχμής, με αποτέλεσμα την υποτίμησή της και την επακόλουθη αδυναμία εξυπηρέτησης των εξωτερικών δανείων. Το γεγονός αυτό οδήγησε στην αντικατάσταση του πρώτου διοικητή της Τράπεζας, Αλέξανδρου Διομήδη, ο οποίος κατηγορήθηκε ότι εξαγοράστηκε από τους βιομηχάνους και επέτρεψε την εξαγωγή κεφαλαίων λίγο πριν εφαρμοστούν οι συναλλαγματικοί περιορισμοί στη χώρα. Από την άλλη πλευρά, και η ελληνική κυβέρνηση δεν προχώρησε σε άρση της μετατρεψιμότητας του νομίσματος. Το γεγονός αυτό δικαιολογείται εν μέρει και από την γενικότερη οικονομική τακτική της χώρας.

Δ1.

A) Σελ. 66-68 :

«Χαρακτηριστικό ... Ελλήνων» και «Όλοι αυτοί ... έντονη αντιπολίτευση.»

B) Σελ. 66:

«Με το κόμμα ... απολύθηκαν»

Παρατηρήσεις:

Κείμενο Α

- Επιβεβαιώνεται το γεγονός, ότι το ρωσικό κόμμα αν εξαιρέσει κανείς τις ανυποχώρητες θέσεις του περί της προτεραιότητας της προστασίας της ορθοδοξίας δεν είχε σαφή και επίκαιρα αιτήματα. Η ταλάντευση του κόμματος από άκρως προοδευτικές προς άκρως συντηρητικές θέσεις προβλημάτιζε και οφειλόταν στην πλήρη εξάρτηση της πολιτικής του πρακτικής από την έγκριση του βασιλιά. Ενδεχομένως αυτός να είναι εκτός των άλλων και ο λόγος για τους οποίους το ρωσικό κόμμα δεν μπόρεσε να προσαρμόσει τις θέσεις του στο νέο

συνταγματικό καθεστώς που διαμόρφωσε το Σ.1844 με αποτέλεσμα τη σταδιακή εξαφάνισή του.

Κείμενο Β

- Επισημαίνεται ο εθνοκεντρικός και συντηρητικός προσανατολισμός του κόμματος. Εξίσου επηρεασμένο από τις εθνικιστικές τάσεις που διέπουν τους δυο βασικούς του αντιπάλους (το αγγλικό και το γαλλικό) αλλά και γενικότερα την εποχή, το ρωσικό κόμμα προσπαθεί να διαδραματίσει το ρόλο ενός εθνικού κόμματος, ίσως του «αυθεντικού» εθνικού κόμματος, προφανώς προσπαθώντας να αποτρέψει το γαλλικό κόμμα του Κωλέττη να υποδυθεί αυτόν το ρόλο. Η προβολή της ορθοδοξίας ως της μοναδικής σωτήριας δύναμης και του δεσμού που κρατά ενωμένο το έθνος σε συνδυασμό με την άρνηση του οποιοδήποτε νεωτερισμού, συμφωνούν και με τα ιστορικά δεδομένα.

Κείμενο Γ

- Ως στοιχείο που επίσης επιβεβαιώνει τα ιστορικά δεδομένα, αναφέρεται το γεγονός ότι η Μεγάλη Δύναμη στην οποία το ρωσικό κόμμα στηρίζει τις ελπίδες του, είναι η Τσαρική Ρωσία. Τις θέσεις αυτές του κόμματος ενισχύουν οι ενέργειες της Ρωσίας κατά τον ρωσοτουρκικό πόλεμο και τη συνθήκη του Κιουτσούκ-Καϊναρτζή, οι οποίες έδωσαν τη δυνατότητα σε Έλληνες πλοιοκτήτες να πλουτίσουν (χρήση ρωσικής σημαίας από ελληνικά καράβια). Η παροχή προστασίας από πλευράς του Τσάρου την οποία επικαλείται το ρωσικό κόμμα είναι ο τρόπος με τον οποίο επιχειρεί να πείσει τους ψηφοφόρους να το στηρίξουν.

Κείμενο Δ

- Τέλος τονίζεται η τάση του ρωσικού κόμματος να κινδυνολογεί, μονίμως επικαλούμενο τους κινδύνους που αντιμετωπίζει η Ορθόδοξη Εκκλησία και προβάλλοντας τον εαυτό του ως τον «θεματοφύλακα» της ορθόδοξης πίστης. Η στάση αυτή επίσης είχε ως σκοπό την προσέλκυση ψηφοφόρων και τη διατήρηση της εκλογικής δύναμης του κόμματος.